

Στις 22 Οκτώβρη 2012 στο Δημαρχείο Θεσσαλονίκης έγινε η παρουσίαση του βιβλίου «ο Νικόλαος Βότσης και ο τορπιλισμός του ΦΕΤΧΙ-ΜΠΟΥΛΕΝΤ» του Αργύρη Μαλτσιόδη. Προλόγισαν: ο Δήμαρχος κύριος Ιωάννης Μπουτάρης, ο Διοικητής της Ναυτικής Διοίκησης Βορείου Ελλάδος κύριος Χρήστος Παυλούδης, ο Διευθυντής του Μουσείου Μακεδονικού Αγώνα κύριος Νικόλτσιος και ο Πρόεδρος του Ναυτικού Μουσείου Λιτοχώρου κύριος Βλαχόπουλος Νίκος.

Ομιλία:

Θέλω κι εγώ με τη σειρά μου σαν εγγονός του Βλαχόπουλου πλοηγού του π.π.

«Τορπιλοβόλο 11», το οποίο με κυβερνήτη τον Υποπλοίαρχο Βότση, τορπίλισε το Τούρκικο θωρηκτό Φετχί-Μπουλέντ στις 18 Οκτωβρίου 1912 μέσα στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Να συγχαρώ το συγγραφέα κύριος Μαλτσιόδη για την εξαιρετική δουλειά του και να του απευθύνω ένα μεγάλο ευχαριστώ.

Τα ιστορικά γεγονότα λίγο-πολύ είναι γνωστά, άλωστε σ' αυτά θ' αναφερθεί λεπτομερώς ο ίδιος ο συγγραφέας.

1912 - 2012: Εκατό (100) χρόνια ελεύθερης Μακεδονίας. Το δόγμα Μέτερνιχ κυριαρχούσε τότε στην Ευρώπη. Δηλαδή, ελεύθερα και κυρίαρχα κράτη είναι μόνον οι λεγόμενες Μεγάλες Δυνάμεις (Αγγλία - Ρωσία - Γαλλία - Αυστροουγγαρία - Γερμανία). Όλα τα υπόλοιπα θεωρούντο σαν κράτη περιορισμένης κυριαρχίας, αφού ακόμη και στα διεθνή «forum» τα εκπροσωπούσαν αντιπρόσωποι των Μεγάλων Δυνάμεων.

Το δόγμα Μέρκελ - Σόϊμπλε κυριαρχεί σήμερα.

Δημοσιονομική πειθαρχία το βάφτισαν.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες οι παππούδες μας τότε κατάφεραν να διπλασιάσουν σε εδάφη και πληθυσμό την πατρίδα μας την Ελλάδα, το πώς και γιατί είναι απλά: οι μεν έχοντες και κατέχοντες διέθεσαν ολόκληρη ή ένα μεγάλο μέρος της περιουσίας τους για την προετοιμασία των ενόπλων δυνάμεων στρατού ξηράς και ναυτικού. Οι δε άλλοι οι πολλοί στρατεύθηκαν εθελοντές στον αγώνα (Μανιάτες - Κρητικοί - Ηπειρώτες - Θεσσαλοί - Γαριβαλδinhoί από τις Η.Π.Α. και όπου γης Έλληνες με μπροστάρηδες τους Μακεδόνες). Άλλοι οι πιο τολμηροί έκαναν την «Υπέρβαση» Κουντουριώτης - Βότσης - Αργυρόπουλος - Νικογλου κ.α. με δυο λόγια ενεργοποιήθηκε αυτό που λέμε Ελληνικό φιλότιμο.

Σήμερα τι κάνουμε ;

Οι μεν έχοντες και κατέχοντες φυγαδεύουν τα λεφτά τους κλεμμένα ή μη, συμβάλλοντας έτσι στη χρεοκοπία της χώρας μας, για να αγοράσουν μετά «κοψοχρονιά» τις περιουσίες του γείτονα, του φίλου ακόμη και του αδερφού. Οι δε άλλοι, οι πολλοί ζουν στο Νιρβάνα τους και σαν αμήχανοι θεατές, παρακολουθούν από τον καναπέ τους (όσο ακόμα θα τους ανήκει και αυτός) το δράμα της Ελλάδος.

Δυστυχώς φίλοι μου, κάποτε ήμασταν πολλοί οι ΡΩΜΙΟΙ.

Πως και γιατί λιγοστέψαμε όλοι ;

Πού είναι οι πνευματικοί ταγοί, που είναι οι μπροστάρηδες ; πού είναι οι ηγέτες ; Δυστυχώς φίλοι μου ΑΛΟΙΩΘΗΚΑΜΕ.

Το Ρωμαϊκό αλώθηκε εκ των ένδον.

Με αφορμή αυτήν τη κρίση πιστεύω πως σήμανε η ώρα.

Να ξαναγίνουμε ΡΩΜΙΟΙ. Δεν χαθήκαν όλα, αρκεί να το θελήσουμε και να επανεξετάσουμε ποιοι είμαστε, από πού ερχόμαστε και που πάμε.

Μόνο έτσι θα έχουμε και μέλλον, αλλά και θέση στη νέα παγκοσμιοποιημένη κοινωνία που έρχεται.

